

Naysławniejszych bohaterow, któremi się szczyciła Polska, również z wiadomości i nauki, iak i z mężstwa wzniosła się sława, Jan Tarnowski hetman nietylko w oyczyźnie ale i w Afryce Maurow zwycięzca, zostawił na piśmie wieść swojego woiownictwa. Toż samo uczynił Żółkiewski. Nieśmiertelney pamięci godny Zamoyski tak dalece nauką się wślawił, iż niemogąc się inaczey klęsk swoich pomścić Karol Xiążę Sudermański, który gwałtownie Szwedzki tron osiadł, zwał zwycięzcę bakalarzem w liście, który do niego pisał, iakby nauka zakałą była walecznemu mężowi, dowiodł mu następni zwycięztwy Zamoyski, iż nauka nietylko się kunsztowi wojennemu niesprzeciwia, ale owszem wznosi go i ku większey doskonałości wiedzy.

Mógłby kto na wsparcie głupstwa przytoczyć dowcipną iego pochwałę przez Erasma z Roterodamu, ale ta satyra za cel głupstwo biorąc, do fałszywych się mędrkow ściaga, i ieżeli na pierwsze weryczenie zdaie się bydz zaleceniem niewiadomości, raczey iest oney wyszydzeniem. Zaciekał się nawet w zbyt popędliwym zapale myśli daleko, gdy śmiał pod żart pociągać, to, co do krotofilney powieści wcale nie należało.

Cedant arma togae, mówił zbyt uwiedziony żywością wyrazow, a uprzedzony stanu cywilnego zaszczytem Cicero. Ani cywilność woyskowości, ani stan rycerski cywilnemu mieysca ustępować niepowinien. Każdy z nich w obrębie swoim równie szacowny, gdy rzecz powszechną utrzymuie i wspiera. Cnota w iakimkolwiek bądź stopniu równie iest cnotą, a zdatność dobrze użyta w każdym stanie szacownym obywatela czyni.